

Llei 20/2014, del 16 d'octubre, reguladora de la contractació electrònica i dels operadors que desenvolupen la seva activitat econòmica en un espai digital (Text refós per LesLleis.com)

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius
 - Capítol primer. Disposicions generals
 - Article 1. *Objecte*
-

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 16 d'octubre del 2014 ha aprovat la següent:

Llei 20/2014, del 16 d'octubre, reguladora de la contractació electrònica i dels operadors que desenvolupen la seva activitat econòmica en un espai digital

Exposició de motius

El creixement social i econòmic del Principat d'Andorra i dels països del seu entorn depèn de forma cada vegada més substancial i determinant de sectors vinculats a l'espai digital, perquè tots els àmbits de l'activitat social i econòmica es desenvolupen cada cop amb més freqüència, extensió i intensitat en aquest espai. Una regulació previsible i adaptada a l'evolució de l'estat de la tècnica, dels hàbits i les pràctiques socials, i de les estratègies empresarials que no negligeixi la deguda protecció dels drets i dels interessos en joc, és un element essencial per aportar certesa i generar confiança en l'espai digital. Aquesta seria la manera d'afavorir el teixit empresarial i la localització d'empreses innovadores al país, d'atraure la inversió estrangera, d'impulsar la innovació i la creativitat, i de facilitar els intercanvis econòmics i la interacció social.

El desenvolupament de la normativa, tant internacional com regional o nacional, sobre la contractació electrònica i les altres matèries relacionades amb el desenvolupament de l'activitat en l'espai digital, ofereix avui experiències consolidades i referències molt útils per elaborar una legislació equilibrada i completa. Per això, la legislació del Principat d'Andorra ha de tenir lògicament en compte els ordenaments jurídics dels països del seu entorn i dels països amb els quals estableix relacions socioeconòmiques i empresarials. Això converteix la normativa comunitària i la dels estats membres de la Unió Europea en un referent lògic i obligat. A més a més, l'aprovació d'aquesta Llei reguladora de la contractació electrònica i dels operadors que desenvolupen la seva activitat econòmica en un espai digital constitueix una ocasió excel·lent per incorporar els avenços jurisprudencials i doctrinals, i per apuntalar la base substantiva amb els principis fonamentals del dret internacional sobre aquesta matèria.

Així, aquesta Llei s'inspira en principis i en regles que s'han contrastat i aporta solucions innovadores en les qüestions que la pràctica ha palesat com a més incertes, conflictives o no prou cobertes amb les normes existents. La innovació s'efectua tant en l'ús de conceptes més adaptats a la realitat tècnica, social o empresarial del moment, com en la perfecció d'algunes regles o en la incorporació de noves solucions.

La Llei s'estructura en sis capítols. El capítol primer conté les disposicions generals referides a l'objecte de la Llei i les definicions principals dels termes utilitzats en l'articulat i el seu àmbit d'aplicació. El capítol segon estableix les obligacions dels operadors. El capítol tercer es dedica al règim de responsabilitat dels operadors i, en particular, dels prestadors de serveis d'intermediació. El capítol quart es dedica íntegrament al règim de les comunicacions comercials electròniques. El capítol cinquè està dedicat a la contractació electrònica i conté, a més a més, disposicions relatives a la resolució extrajudicial de conflictes i el recurs a instruments d'autoregulació, codis de conducta i segells de garantia. Finalment, en el capítol sisè s'estableix un règim sancionador per als operadors que desenvolupen la seva activitat en un espai digital, proporcionat, eficaç i adreçat a dissuadir l'incompliment de les disposicions d'aquesta Llei.

L'objecte d'aquesta Llei és establir un marc jurídic bàsic per al desenvolupament d'activitats econòmiques en un espai digital i per a la contractació electrònica, en particular, quant a les comunicacions comercials electròniques, al procés de formació i de perfecció dels contractes, i a les condicions per a la seva validesa i eficàcia.

D'altra banda, aquesta Llei no ha de concebre's com una llei sectorial que regula una activitat independent i estanca. Ans al contrari, respon a una iniciativa normativa transversal que regula, en realitat, l'actuació dels operadors en un espai, l'espai digital, on concorren activitats i relacions comercials i socials de natura i d'entitat molt diverses, i cada cop més preponderants. Per això, aquesta Llei ha d'aplicar-se en combinació amb altres normatives vigents al Principat d'Andorra que tractin matèries connexes o col·laterals com ara, entre d'altres: normes processals; contractuals; fiscals; de serveis de confiança electrònica; de defensa de la competència, competència deslleial i protecció del consumidor; de propietat intel·lectual i industrial; i de protecció de les dades personals.

La delimitació de l'objecte de la Llei en l'article 1 incorpora un concepte innovador per descriure l'activitat regulada i els subjectes que la

desenvolupen.

Amb l'expressió "operadors que desenvolupen la seva activitat en un espai digital" se substitueix i, sobretot, s'amplia el concepte de "prestadors de serveis de la societat de la informació" que vertebrava la normativa comunitària. L'ús d'aquesta darrera expressió s'ha rebutjat per dos motius principals. En primer lloc, l'activitat en la xarxa no consisteix únicament en la prestació de serveis. En segon lloc, la referència a "serveis de la societat de la informació" és una expressió aliena a la terminologia més comunament utilitzada. Un lloc web, un blog, un portal, una plataforma, una aplicació o una xarxa social són espais digitals gestionats per operadors. L'operador que desenvolupa la seva activitat en la xarxa crea un espai en què desenvolupa la seva activitat i interactua amb els usuaris. Aquest espai digital resulta de la combinació de mitjans electrònics de comunicació i de suport digital. L'usuari, per tant, no consulta un lloc web com si es tractés d'una pàgina d'un llibre, sinó que accedeix a un espai, un espai digital, gestionat per l'operador perquè s'utilitzin els seus serveis, s'accedeixi als seus continguts o s'adquireixin els seus productes. Aquesta perspectiva espacial és cabdal per assegurar que les solucions d'aquesta Llei són adequades i prou dinàmiques per evitar l'obsolescència en el temps.

La percepció espacial de l'activitat es reflecteix en la resta de definicions de l'article 2 i en totes les regles contingudes en les disposicions de la Llei.

L'àmbit d'aplicació de la Llei es defineix en el capítol primer. En virtut de l'article 3, la Llei és aplicable als operadors establerts al Principat d'Andorra i a les activitats que desenvolupin. S'entén que un operador està establert al Principat d'Andorra quan el lloc en què estiguin efectivament centralitzades la gestió administrativa i la direcció dels seus negocis es trobi en territori del Principat, que es presumeix que és el lloc de residència habitual, de domicili o d'inscripció registral. En cas d'operadors residents o domiciliats en un altre estat, la Llei és aplicable quan aquestes persones desenvolupin les seves activitats a través d'un establiment permanent al Principat d'Andorra. Es considera que un operador actua mitjançant un establiment permanent situat al Principat d'Andorra, quan aquest operador disposa, de forma continuada o habitual, d'instal·lacions o de llocs de treball en què realitza tota o una part de la seva activitat. En aquest cas, la Llei precisa que no és determinant la mera utilització de mitjans tecnològics situats al país. D'aquesta manera, s'aconsegueix un marc jurídic d'aplicació previsible que atorga una àmplia protecció a les parts.

Des del punt de vista objectiu, la Llei abasta la prestació de qualsevol activitat econòmica en la mesura que es desenvolupi en un espai digital. En l'article 5 s'estableix que aquest exercici, a més a més, no requereix una autorització prèvia, sense perjudici del règim d'autoritzacions que, si escau, correspongui al desenvolupament de l'activitat específica en si.

El capítol segon estableix les obligacions dels operadors que desenvolupen la seva activitat en un espai digital.

La necessitat de generar confiança en les relacions que s'estableixen en un espai digital exigeix assegurar un alt nivell de certesa sobre els elements bàsics de la transacció i incrementar la transparència mitjançant obligacions d'informació. Tot operador que desenvolupi activitats en un espai digital ha de complir amb l'obligació de facilitar informació als seus destinataris relativa a la seva identificació i a altres dades bàsiques que conté l'article 6. L'operador ha de proporcionar aquesta informació de forma visible, permanent, clara i gratuïta, i de manera adequada a l'espai digital en què es desenvolupa l'activitat.

A aquesta obligació d'informació sobre dades essencials s'hi afegeix igualment, en l'article 8, el deure d'informar sobre els aspectes relacionats amb la seguretat.

En relació amb els prestadors de serveis d'intermediació, en l'article 7 es recull la previsió que els òrgans competents puguin ordenar, en l'exercici de les seves competències, la interrupció, la suspensió o la retirada d'un contingut o d'una activitat determinats, de manera que es compti amb la col·laboració dels operadors que prestin el corresponent servei d'intermediació.

El capítol tercer estableix el règim de responsabilitat dels operadors que desenvolupen la seva activitat en un espai digital i, en particular, dels prestadors de serveis d'intermediació.

El règim de responsabilitat dels prestadors de serveis d'intermediació és una de les qüestions que requereixen més atenció, perquè representa una peça clau en el desenvolupament normal de les activitats en l'espai digital i de l'expansió de la contractació electrònica.

Amb l'objectiu d'oferir un model més complet, modern i desenvolupat, s'ha adoptat una estructura més sistemàtica i en línia amb la normativa, els informes i els documents de consulta i la jurisprudència europeus i d'altres jurisdiccions especialment actives. Es defineix un concepte obert de "prestador de serveis d'intermediació" que permeti la seva evolució davant del progrés de l'estat de la tècnica i dels models de negoci; s'estableixen expressament regles relatives a l'obtenció de coneixement efectiu de la il·licitud pel prestador; es detalla un procediment voluntari de notificació, retirada i reposició; i s'estableixen regles clares sobre el repartiment i l'atribució de responsabilitats entre l'operador, el destinatari afectat i el notificant al llarg de tot el procés voluntari de notificació, retirada i, si escau, reposició.

El capítol quart es dedica al règim de les comunicacions comercials electròniques.

Davant les noves estratègies de publicitat digital, cal, en primer lloc, depurar el concepte de "comunicació comercial electrònica", d'una banda, per diferenciar-lo de simples dades de localització digital de l'operador, i, d'altra banda, per incorporar el fenomen creixent de la personalització i cobrir els supòsits basats en esquemes d'accessibilitat a la informació i no només de la tramesa o de la remissió de les comunicacions comercials. Igualment, es regula de forma equilibrada la utilització de dispositius d'emmagatzemament i de recuperació de dades (cookies) en totes les seves modalitats.

El capítol cinquè conté disposicions generals sobre el procés de negociació, de formació i de perfecció del contracte mitjançant comunicacions electròniques i disposicions específiques sobre els procediments de contractació automatitzats i amb consumidors. Es defineixen amb claredat, seguint la línia dels instruments internacionals uniformes, els conceptes d'“oferta” i d'“invitació a fer ofertes” i es precisen, en general, i per a un espai digital, les formes de manifestar l'acceptació. Igualment, s'ofereix una regulació simplificada i comprensiva del moment de perfecció del contracte, aplicable a tots els entorns i escenaris de contractació.

El capítol cinquè inclou, a més a més, dos disposicions rellevants. D'una banda, la previsió que les parts decideixin sotmetre els seus conflictes a procediments de resolució extrajudicial de controvèrsies i, en particular, la possibilitat que s'entaulin i es desenvolupin per mitjans electrònics. D'altra banda, la feina, l'adopció o l'adhesió dels operadors a codis de conducta o a d'altres fórmules d'autoregulació, així com el recurs a segells acreditatius de compliment d'estàndards, de normes i de conductes o de bones pràctiques.

En el capítol sisè s'estableix un règim sancionador per als operadors que desenvolupen la seva activitat en un espai digital. Les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus, i les sancions s'estableixen correlativament així. S'ha dissenyat un règim sancionador proporcionat, eficaç i amb l'objectiu de dissuadir l'incompliment de les disposicions d'aquesta Llei.

Capítol primer. Disposicions generals

Article 1. *Objecte*

1. L'objecte d'aquesta Llei és regular els operadors que desenvolupen la seva activitat econòmica en un espai digital, i la contractació electrònica, en particular, quant a les comunicacions comercials electròniques, el procés d'informació prèvia, de formació i perfecció dels contractes, i les condicions per a la seva validesa i eficàcia.

2. La regulació continguda en aquesta Llei s'ha d'entendre sense perjudici de la subjecció de tals operadors a la normativa que els resulti aplicable en l'exercici de la seva activitat específica; a les disposicions generals sobre obligacions i contractes que resultin aplicables a la contractació electrònica; a la normativa de serveis de confiança electrònica; a la normativa de defensa de la competència, competència deslleial i protecció del consumidor; a la normativa de comerç; a la normativa de protecció de dades personals i; en general, a qualsevol altra normativa que pogués ser aplicable.

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complet d'aquesta pàgina.